

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2845/2023
18.10.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници из радног односа тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Милош Радојевић, адвокат из ..., против туженог „Завод за ургентну медицину Крагујевац“ из Крагујевца, кога заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Крагујевцу, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиле, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3838/22 од 06.04.2023. године, у седници већа одржаној 18.10.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3838/22 од 06.04.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П1 1943/21 од 25.08.2022. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужиљи на име неисплаћене накнаде трошкова за исхрану у току рада, за период од јуна 2018. године закључно са јуном 2021. године, исплати појединачно одређене месечне износе у изреци са законском затезном каматом од 22-ог дана у месецу за претходни месец па до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиљи на име неисплаћеног регреса за коришћење годишњег одмора за период од јуна 2018. године закључно са јуном 2021. године, исплати износе одређене у изреци са законском затезном каматом од доспећа сваког месечног износа наведеног периода па до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 55.000,00 динара, са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3838/22 од 06.04.2023. године, преиначена је пресуда Основног суда у Крагујевцу П1 1943/21 од 25.08.2022. године, тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиле да се обавезе тужени да јој на име неисплаћене накнаде трошкова за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора, за период од јуна 2018. године закључно са јуном 2021. године, исплати износе одређене у изреци другостепене пресуде, са припадајућом законском затезном каматом, док је одлучено да свака странка сноси своје трошкове.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужила је благовремено изјавила ревизију као посебну због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 403. став 2. тачка 2., а у вези са чланом 408. Закона парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23), Врховни суд је утврдио да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Тужила је у утуженом периоду била у радном односу код туженог на пословима ..., са коефицијентом радног места 7,34. Тужили је плата обрачуната на основу Закона о платама у државним органима и јавним службама и на основу Уредбе о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама, множењем коефицијента радног места и прописане основице за обрачун плате, након чега је тужена у спорном периоду целокупну обрачунату плату са накнадама упоређивала са минималном зарадом и вршила допуну до минималне зараде, тако да је тужили у спорном периоду исплаћена минимална зарада. Вештачењем је утврђена висина тражених накнада на име исхране у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора прихватањем параметара из Општег колективног уговора донетог 1997. године.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је усвојио тужбени захтев, јер је закључио да у исплаћеној минималној заради тужиле нису садржане предметне накнаде.

Другостепени суд је преиначио првостепену пресуду, тако што је одбио тужбени захтев тужиле за исплату накнада за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора, јер су те накнаде садржане у коефицијенту за обрачун плате.

Неосновано се ревизијом указује да се наведени закључак другостепеног суда заснива на погрешној примени материјалног права.

Одредбом члана 2. став 2. Закона о раду („Службени гласник РС“ бр. 24/05 ... 95/18 – аутентично тумачење), прописано је да се његове одредбе примењују и на запослене у државним органима, органима територијалне аутономије и локалне самоуправе и јавним службама, ако законом није друкчије одређено.

Чланом 1. Закона о платама у државним органима и јавним службама („Службени гласник РС“ бр. 34/01 ... 21/16 и др.), између осталог, прописано је да се овим законом уређује начин утврђивања плата, додатака, накнада и осталих примања запослених у јавним службама које се финансирају из буџета Републике, Аутономне покрајне и јединице локалне самоуправе, а чланом 4. став 2. наведеног закона, прописано је да коефицијент за обрачун плате садржи и додатак на име накнаде за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора.

Одредбом члана 91. Посебног колективног уговора за здравствене установе чији је оснивач Република Србија, аутономна покрајина и јединица локалне самоуправе

(„Службени гласник РС“, бр. 96/19 и 58/20), прописано је да се плате запослених утврђују законом и овим уговором, док су одредбом члана 102. регулисани основи за накнаду трошкова, међу којима није предвиђена накнада трошкова за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора.

Према томе, како се на тужену установу здравствене заштите примењују прописи о јавним службама, то се по оцени Врховног суда на зараде и друга примања запослених код туженог примењује Закон о платама у државним органима и јавним службама.

Имајући у виду наведену регулативу, Врховни суд налази да је тужиљи износ накнаде за исхрану у току рада и регреса садржан у коефицијенту према коме је тужиљи исплаћивана плата, у складу са чланом 4. Закона о платама у државним органима и јавним службама, због чега нема право на накнаду коју потражује постављеним тужбеним захтевом, а како је то правилно закључио и другостепени суд.

Из наведених разлога, применом члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као изреци.

**Председник већа-судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**